

Arrest

nr. 155 342 van 26 oktober 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 juni 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 19 juni 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 juli 2015 met referthenummer X

Gelet op het arrest nr. 148 964 van 30 juni 2015 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gelet op het verzoek tot voortzetting van 8 juli 2015.

Gelet op de beschikking van 29 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERGAUWEN, die *loco* advocaat E. VERGAUWEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, komt in 2007 België binnen in het bezit van een studentenvisum.

Zijn verblijf wordt toegestaan voor de duur van zijn studies, een laatste maal tot 31 oktober 2012.

Op 23 november 2009 dient verzoeker een aanvraag in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 30 maart 2011 wordt deze aanvraag ongegrond verklaard.

Op 13 april 2013 treedt verzoeker te Leuven in het huwelijk met een Belgische onderdaan.

Op 2 mei 2013 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, als echtgenoot van een Belg.

Op 16 oktober 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 26 februari 2014 nr. 119 542 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen

Op 5 november 2013 dient verzoeker een tweede aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, als echtgenoot van een Belg.

Op 4 februari 2014 wordt het kind van verzoeker en zijn echtgenote geboren.

Verzoeker bevindt zich in voorlopige hechtenis van 30 april 2014 tot 22 juli 2014.

Op 1 augustus 2014 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart.

In september 2014 wordt de echtscheidingsprocedure tussen verzoeker en zijn echtgenote opgestart.

Op 15 oktober 2014 wordt aan verzoeker gevraagd of hij in het kader van het onderzoek van zijn dossier over de eventuele intrekking van zijn verblijfsrecht en overeenkomstig artikel 42^{quater}, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet documenten wenst over te maken die nuttig kunnen zijn voor zijn dossier.

Uit een samenwoningsverslag opgesteld door de lokale politie op 3 oktober 2014 blijkt dat verzoeker niet meer bij zijn echtgenote woont.

Op 8 januari 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Bij vonnis van 10 februari 2015 veroordeelt de correctionele rechtbank te Leuven verzoeker tot een gevangenisstraf van twee jaar wegens aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging.

Op 15 februari 2015 stelt de lokale politie te Leuven een PV op inzake schijnhuwelijken binnen de familie E.H.

Op 11 maart 2015 deelt de echtgenote van verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken mee dat zij een nietigverklaring van haar huwelijk wenst wegens schijnhuwelijk.

Bij arrest van de Raad van 18 juni 2015 nr. 148 090 wordt het beroep tegen de bijlage 21 verworpen.

Op 19 juni 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ten opzichte van verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13^{septies}). Dit is de bestreden beslissing:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

(...)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

Artikel 74/14:

- artikel 74/14 §3,3: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

Betrokkene werd op 10.02.2015 veroordeeld door de Correctionele rechtbank van Leuven tot 2 jaar gevangenisstraf voor verschillende zeer laakbare feiten (oa verkrachting op een meerderjarige, bedreigingen-door gebaren of zinnebeelden, wapens-verweerwapen-bezit zonder vergunning, bedreigingen-mondeling of schriftelijk-onder bevel of voorwaarde, aanranding van de eerbaarheid-met geweld of bedreiging-op een meerderjarige, gewone-diefstal).

Betrokkene kwam België binnen op 26.07.2007 met een visum type D en was gemachtigd tot een tijdelijk verblijf beperkt tot de duur van de studies. Hij werd in het bezit gesteld van een A kaart Zijn verblijf werd meermaals verlengd. Uiteindelijk was zijn laatste A kaart geldig tot 31.10.2012.

Op 13.04.2013 huwde betrokkene met Mevr. B.. Betrokkene kreeg recht op verblijf obv gezinshereniging.

Op 01.08.2014 werd betrokkene in het bezit gesteld van een F kaart, afgeleverd door de gemeente Leuven, op 08.01.2015 werd zijn recht op verblijf ingetrokken via een bijlage 21. Op 19.01.2015 betekende betrokkene het bevel om het grondgebied te verlaten, geldig 30 dagen.

Op 11.02.2015 tekende betrokkene beroep aan tegen de bijlage 21. Hierdoor werd hij onder bijlage 35 geplaatst;

Dit beroep werd door de RVV verworpen op 18.06.2015 en verviel zijn bijlage 35. Er wordt geen nieuwe termijn toegekend om het grondgebied te verlaten omwille van de ernstige feiten die betrokkene pleegde en waarvoor hij werd veroordeeld (zie hieronder). Er bestaat immers een risico dat betrokkene zich opnieuw schuldig maakt aan ernstige misdrijven en dit dient voorkomen te worden (cfr. Art 8 EVRM tweede lid).

Er dient gesteld te worden dat uit het administratief dossier blijkt dat er reeds huwelijksproblemen zijn vanaf 23.09.2014 en dat er al geen samenwoning meer is vanaf 03.10.2014 (vaststellingen door de lokale politie van Leuven). Daarnaast heeft de lokale politie van Leuven, in opdracht van het parket Leuven, een dossier geopend tegen betrokkene voor het aangaan van een schijnhuwelijk (PV. Nr. LE.55.LC.027376/2014).

Betrokkene is vader van een minderjarig kind woonachtig in België. Betrokkene heeft familieleden in België wonen. Toch dient er rekening gehouden te worden met art 8 EVRM (tweede lid). Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het immers de taak van de Staat om de openbare orde te controleren. Binnen de grenzen gesteld door het tweede lid van artikel 8 van het EVRM, inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover dit bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door één of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om deze doelen te bereiken.

De Staat is dus gemachtigd om de noodzakelijke voorwaarden van de toegang tot en het verblijf op zijn grondgebied op te leggen. Betrokkene werd op 10.02.2015 veroordeeld door de Correctionele rechtbank Leuven tot 2 jaar gevangenisstraf voor verschillende zeer laakbare feiten die absoluut niet in onze maatschappij getolereerd mogen worden (oa verkrachting op een meerderjarige, bedreigingen door gebaren of zinnebeelden, wapens-verweerwapen-bezit zonder vergunning, bedreigingen-mondeling of schriftelijk-onder bevel of voorwaarde, aanranding van de eerbaarheid-met geweld of bedreiging-op een meerderjarige, gewone-diefstal).

Bovendien blijkt uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Daarnaast is de lokale politie van Leuven gestart in 2015 met een onderzoek lastens betrokkene voor valsheid in geschrifte (PV.nr. LE.21.LC.004153/2015).

Daarenboven wordt door deze beslissing niet verhinderd dat de ex-partner van betrokkene, vergezeld van hun kind, hem bezoekt in zijn land van herkomst, noch dat betrokkene zijn kind kan bezoeken waarvan hij het grondgebied wel mag betreden. Moderne communicatiemiddelen kunnen de betrokkene in staat stellen om tijdens de scheiding in nauw contact te blijven met zijn kind en zijn gezinsleven met haar verder te onderhouden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten de het Schengenacquis ten volle toepassen, om de volgende reden :

Betrokkene kwam België binnen op 26.07.2007 met een visum type D en was gemachtigd tot een tijdelijk verblijf beperkt tot de duur van de studies. Hij werd in het bezit gesteld van een A kaart. Zijn verblijf werd meermaals verlengd. Uiteindelijk was zijn laatste A kaart geldig tot 31.10.2012.

Op 13.04.2013 huwde betrokkene met Mevr. B.

Betrokkene kreeg recht op verblijf obv gezinshereniging.

Op 01.08.2014 werd betrokkene in het bezit gesteld van een F kaart, afgeleverd door de gemeente Leuven. Op 08.01.2015 werd zijn recht op verblijf ingetrokken via een bijlage 21. Op 19.01.2015 betekende betrokkene het bevel om het grondgebied te verlaten, geldig 30 dagen.

Op 11.02.2015 tekende betrokkene beroep aart tegen de bijlage 21. Hierdoor werd hij onder bijlage 35 geplaatst.

Dit beroep werd door de RW verworpen op 18.06.2015 en verviel zijn bijlage 35. Er wordt geen nieuwe termijn toegekend om het grondgebied te verlaten omwille van de ernstige feiten die betrokkene pleegde en waarvoor hij werd veroordeeld (zie hieronder). Er bestaat immers een risico dat betrokkene zich opnieuw schuldig maakt aan ernstige misdrijven en dit dient voorkomen te worden (cfr. Art 8 EVRN tweede lid).

Er dient gesteld te worden dat uit het administratief dossier blijkt dat er reeds huwelijksproblemen zijn vanaf 23.09.2014 en dat er al geen samenwoning meer is vanaf 03.10.2014 (vaststellingen door de lokale politie van Leuven). Daarnaast heeft de lokale politie van Leuven, in opdracht van het parket Leuven, een dossier geopend tegen betrokkene voor het aangaan van een schijnhuwelijk (PV. Nr. LE.55.LC.027376/2014).

Betrokkene is vader van een minderjarig kind woonachtig in België. Betrokkene heeft tevens ook andere familieleden in België wonen. Toch dient er rekening gehouden te worden met art. 8 EVRM (tweede lid). Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het immers de taak van de Staat om de openbare orde te controleren. Binnen de grenzen gesteld door het tweede lid van artikel 8 van het EVRM, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover dit bij wet is voorzien, ze

geïnspireerd is door één of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om deze doelen te bereiken.

De Staat is dus gemachtigd om de noodzakelijke voorwaarden van de toegang tot en het verblijf op zijn grondgebied op te leggen. Betrokkene werd op 10.02.2015 veroordeeld door de Correctionele rechtbank van Leuven tot 2 jaar gevangenisstraf voor verschillende zeer laakbare feiten die absoluut niet in onze maatschappij getolereerd mogen worden (oa verkrachting op een meerderjarige, bedreigingen-door gebaren of zinnebeelden, wapens-verweerwapen-bezit zonder vergunning, bedreigingen-mondeling of schriftelijk-onder bevel of voorwaarde, aanranding van de eerbaarheid-met geweld of bedreiging-op een meerderjarige, gewone-diefstal).

Bovendien blijkt uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Daarnaast is de lokale politie van Leuven gestart in 2015 meteen onderzoek lastens betrokkene voor valsheid in geschrifte (PV.nr. LE.21 .LC.004153/2015).

Daarenboven wordt door deze beslissing niet verhinderd dat de ex-partner van betrokkene, vergezeld van hun kind, hem bezoekt in zijn land van herkomst, noch dat betrokkene zijn kind kan bezoeken in een ander land waarvan hij het grondgebied wel mag betreden. Moderne communicatiemiddelen kunnen de betrokkene in staat stellen om tijdens de scheiding in nauw contact te blijven met zijn kind en zijn gezinsleven met haar verder te onderhouden.

Betrokkene is nu aangetroffen in onwettig verblijf: het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden :

*Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Marokko.
(...)"*

Op 19 juni 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ten opzichte van verzoeker een inreisverbod voor acht jaar. Verzoeker stelt een beroep in tegen deze beslissing dat gekend is onder het rolnummer 175 224.

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van zijn wens om geen synthesememorie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk,

rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Uit informatie verschaft door de verwerende partij blijkt dat verzoeker op 1 juli 2015 werd gerepatrieerd naar Marokko. De bestreden beslissing werd dus reeds uitgevoerd.

Ter zitting erkent de advocaat van verzoeker dat het bevel werd uitgevoerd maar stelt dat het belang behouden blijft daar bij vernietiging verzoeker een schadevergoeding kan bekomen.

Aangezien verzoeker op 1 juli 2015 het Belgisch grondgebied heeft verlaten, heeft het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten volledige uitvoering gekregen en is het uit het rechtsverkeer verdwenen.

De uiteenzetting van de advocaat van verzoeker doet geen afbreuk aan het feit dat het bevel uit het rechtsverkeer is verdwenen en dat de verwijzing naar een mogelijke schadevergoeding hypothetisch is, omdat zij ervan uitgaat dat verzoeker zal terugkeren naar België terwijl uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker onder een inreisverbod staat van 8 jaar. Het beroep tegen deze beslissing werd verworpen bij arrest nr. 155 341 van 26 oktober 2015.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET